

TABOR – ZAHODNE JULIJSKE ALPE

V soboto in nedeljo, 24. in 25. septembra, smo se člani AO Celje Matica odpravili plezat v zahodne Julijske Alpe, v dolino Belega potoka in v stene nad kočo Corsi. Preživeli smo lep vikend, ogromno preplezali, pravzaprav je ta vikend po Belem potoku in nad Corsijem odmevala le savinjščina, veliko novega smo videli, spoznali, se naučili in podučili. Vreme nam je bilo naklonjeno, še posebej v nedeljo, ko smo nekateri bolj, drugi manj izkoristili tudi plažo pred kočo ali na vrhu samih smeri. Osebe na koči je bilo prijazno, prihajajoči vikend pa smo vsi vabljeni na zaključni žur, saj se koča Corsi do naslednjega leta zapira.

Tokrat smo tečajnike prosili, da strnejo vtise o taboru. Nekateri so to tudi storili in se pri tem zelo potrudili. Sama pa kot organizatorka tabora dodajam, da me zelo veseli, da smo se ga udeležili v tako velikem številu. Bilo nas je 22, kar me navdaja z optimizmom za naprej. Zelo sem uživala, nekaj so za to poskrbele gore zahodnih Julijcev, v katere pač osebno najraje zahajam, za vse ostalo – in tega je bistveno več – pa dobra družba na drugem koncu vrvi in za mizo. Lepo je bilo videti tiste, ki se nismo videli že dolgo, in bolje spoznati tiste, ki se še nismo. Kot vedno bi se dalo kakšno stvar še izboljšati ali popraviti in to bomo naredili pri naslednjih taborih. (Katja P.)

Sašo Sotlar

Z besedo: odlično! Težko bi drugače opisal pretekli vikend. Vse se je poklopilo: na cesti dovolj zgodaj, da nismo imeli nobene gneče, na poti proti stenam dovolj hitro, da smo lahko že prvi dan nekateri uživali več smereh, naklonjeno pa nam je bilo tudi vreme. Po končani drugi smeri (smer Bulfoni-D'Eredita z izjemnim kaminom) sva z Danijem pohitela proti koči, kjer so nekateri že čakali in veselo premlevali soboto ter kovali načrte za nedeljo. Po večerji in zasluženem pivu (predvsem hvala oskrbniku za "gajbo") sem se sam dokaj hitro zvrnil na posteljo in v spanec. Za nedeljsko jutro pa se je zdelo, da ga je narisal sam Bojan – sonce na modri podlagi, njegovi žarki pa skozi meglice z zlato barvo obsijajo bele vršace daleč naokoli. Užitek pa se šele začel. Nad prvo preplezano smerjo (Via Weiss) sicer nisem bil ravno navdušen, zato pa je svoj (velik) pečat pustila smer Klug-Stagl v Beljaški Igli. Že sam pogled proti tej "igli" je vznemirljiv, plezanje pa je bilo čisti užitek, prav tako tudi tesen vrh. Po povratku do koče in (delnem) skupnem fotografiranju pa smo pohiteli proti domu, seveda z vmesnim "hitrim" postankom v "Hramu pri Aljažu" v Dovju. Kakor sem dejal: odlično!

Peter Uršič

Dobil sem super navezo in z njo veliko dobrih nasvetov tako od Matica kot tudi od Mihe. Na štantih se je velikokrat pridružil tudi Dani, ki je prav tako z veseljem delil znanje. Hvala vsem. Tudi preostala družba je bila odlična, hvala pa tudi Katji, ki se je zelo potrudila z organizacijo.

Žan Dolar

Tabor je bil super, čudovito vreme in se bolj čudovita narava. Smeri dobre, na trenutke tudi malo težke tako da sem kar pošteno zadihal v steni. Dobra ekipa, predvsem soplezalca Bine in Marko Mavri, ki sta bila vedno nasmejana in pripravljena na še več izzivov. Skala je bila zelo plezljiva, kar se je tudi slišalo iz Binetovega juckanja, ki je odmevalo po vsej dolini. Koča Corsi je bila lepa in udobna, hrana dobra, razen velikih porcij ni drugih pripomb, haha. Tabor je odlično uspel, hvala Katji za odličen vikend, upam, da še kdaj ponovimo. Sam pa se bom zagotovo odpravil splezat še kakšno smer na to področje in mislim, da tudi drugi.

Alenka Zeme

V prvem jesenskem vikendu leta 2016 se nas je v zgodnjih jutranjih urah zbrala lepa gruča alpinistov in tistih, ki bomo to še postali. Pokrajina, v katero smo se podali, ponuja veliko število težavnostnih stopenj plezanja. Za prvi dan sem si izbrala lažjo različico in se podala na kočo Corsi, v bližini katere je veliko lažjih navrtanih plezalnih smeri. Plezaje v tej čudoviti naravi je bilo več kot fantastično. Tudi oskrbnik na koči je bil izjemen, ko je slišal, da nekateri gostje prihajamo iz Laškega, je bil tako navdušen, da nam je na mizo postavil cel plato laškega piva na račun hiše. Drugi dan sem se pridružila plezalni navezi Martina-Aleš, s katerima smo se podali v smer Severni raz (Velika bela špica). Kot tečajnici je bila to zame prva večraztežajna plezalna izkušnja v gorah in občutki so bili izjemni. Smer je bila izredno lepa in je zajemala veliko plezalne tehnike, ki sem jo osvojila že tekom tečaja. Plezalni vikend smo zaključili ob dobri jedači in pijači, kjer smo strnili lepe misli in se že pogovarjali o novih izzivih, ki nas čakajo v prihajajočem obdobju.

Udeleženci tabora:

alpinisti – Brane in Polona Povše, Matič Jošt, Albin Simonič, Gašper Knez, Danijel Žagar

starejši pripravniki – Anja Zagoričnik, Romana Daugul, Simon Krčmar, Marko Šarac, Veronika Turnšek, Martina Aplinc, Aleš Volf, Katja Petrovec

tečajniki – Sašo Sotlar, Marko Mavri, Žan Dolar, Alenka Zeme, Peter Uršič, Gregor Knez, Helena Čuvan in naš pridružen član Miha Jarm

Preplezali smo:

Sobota, 24.9.:

Simonič in Mavri in Dolar: **Bulfon-Perissutti (Pan di Zuccherro), V+, 150 m**

Jošt in Uršič in Jarm, Simonič in Mavri in Dolar: **Picilli-Rossi (Mala Lojtrca), VI+/V, 280 m**

Žagar in Sotlar, Turnšek in Petrovec: **Piemontese-Ive (Mala Lojtrca), IV/+IV, 280 m**

Jošt in Uršič in Jarm, Žagar in Sotlar: **Bulfoni-D'Eredita (Mala Lojtrca), IV/V, 280 m**

Aplinc in Volf, Krčmar in Šarac, Zagoričnik in Daugul: **Direttissima (Visoka polica), IV/V- 280 m**

Povše in Povše: **južna rampa (Velika Lojtrca), IV, 200 m**

Knez in Knez: **S raz (Visoka bela špica), III-IV, 280 m**

Nedelja, 25.9.:

Turnšek in Petrovec, Zagoričnik in Daugul, Jošt in Uršič in Jarm, Žagar in Sotlar: **via Klug-Stagl (Beljaška špica), V-, 120 m**

Jošt in Uršič in Jarm: **Via Migliorini (Beljaški stolp), IV+/III, 220 m**

Žagar in Sotlar, Povše in Povše: **Via Weiss, IV, 250 m**

Simonič in Mavri in Dolar: **Piussi-Bulfon (Beljaška špica), VI, 110 m**

Simonič in Mavri in Dolar: **Victoria (Beljaška špica), 6b, 110 m**

Aplinc in Volf in Zeme: **S raz (Visoka bela špica), III-IV, 280 m**